

Vid jul klädde vi ut oss. Vi var inte mindre än tolv en gång. Jag var liten och var utklädd till kvinnlig. De andra var vuxna. Vi besöktendet ena stället efter det andra. Det var mest kaffe och brännvin vi blev trakterade med. Trettondagen var det mycket vanligt, att de gick.

Det var de, som hade gjort en stjärna också.

Far hade många bröder. En var lång och stor. Så kände han en brännmästare. Han kunde härma alla fågelläten. De stoppade brännmästaren i en säck, och min farbror fick ta honom på ryggen. Så tog de en vev från en sådesharpa och satte i ändan på säcken. När de kom i gårdarna, presenterade de sig som positivhalare. En vevade och brännmästaren sjöng. Men till sist var den i säcken både hes och mer.

De kunde klä ut sig så de skülle föreställa tranor. De gick krokiga och hade litet väv över sig. De hade någon käpp också kanske. Trana har jag bara sett en enda gång. Det var nog en, som kom från en annan trakt.

När de slog katten ur tunnan, hade de liksom fastlagsfester. De kom ridande och visade sig i gårdarna. De var utklädda med grant papper och allt möjligt. De kom i gårdarna och sjöng.

Så satte de upp en tunna och red under. De skulle rida under tunnan och slå på den med påkar. Men det var inte så lätt att komma in därunder med hästarna, för de var rädda. Vi hade inte en katti tunnan utan en brännvinsflaska. Det tog lång tid, innan man kunde slå ut banden ur tunnan.

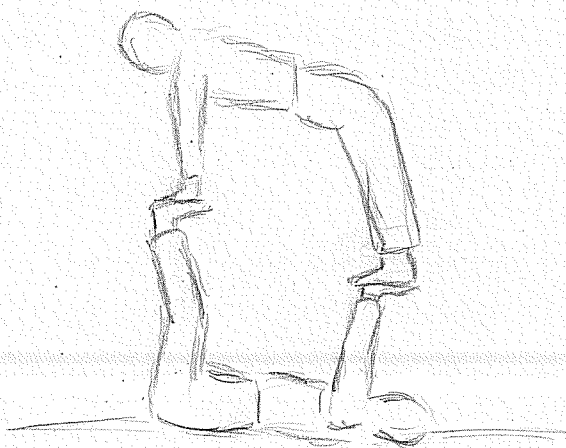
Fastlagsgille skulle alltid flickorna bjuda på. Det var på fastlagsmåndag eller när det var. Det var dans och som vanligt.

Så hade vi spelgille. På den tiden hade man klowkor. Så gick man omkring med en lista. Var och en fick betala 50 öre. Det var inbjudning till dans kaffe och gökar. Den som anordnade det, fick ordna med allt, där skulle vara, och så fick han offra sin klocka. Det var som lotteri.

Vi hade många lekar. En kallade vi picka fyrka. Då la man den ena pengan ovanpå den andra, så slog man. Man lottade om vem, som skulle slå. Då rullade man en kula mot ett mål. Den som kom närmast skulle slå först. Så länge pengarna vände sig, fick han fortsätta att slå.

Per i håla var en annan lek. Vi hade en håla och stöd runt om med varsin stav i hand. En skulle försöka få ner sitt klot i hålan. De andra slog och föesvarade, så att han inte skulle komma ner.

Man sköt gläntor. En lade sig på rygg och sträckte upp armar och ben. En annan ställde sig på hans händer och lade sina händer på hans fötter. Den som låg skulle kasta i väg honom.

På logen var der inte så ovanligt, att man hade en talja . Nere i repet hade man en ögla. Öglan lade han om nacken, och en hissa- de upp repet. Man måste hålla nacken styv. Det var en, som kommit halvvägs upp. Då skrek en: "Sicken en stor råtta." Då tittade han i repet ner och störtade på huvudet ner. Vi gjorde samma lek i ett träd en gång. Bandet gick av, och jag blev hängande i trädet.

I mitt hem var en sandbacke, där vi smalades och hade sådana här äventyr om söndagseftermiddagarna. Småpojkar var inte med, utan det hörde till de äldre.

Vi hade Folkets tidning. Det var en Bülow i Lund, som gav ut den. Det var fyra familjer om samma tidning. Jag sprang som barn med tidningen. Det var inte så kinkigt, om de fick den dem eller den vec- kan. Jag tror inte det var allmänt med tidning.

Där fanns fattighus i byn. Där var en, som hette Mats. Han skulle vara vissa dagar på varje ställe. Den arme stackaren. Han var väl inte tvättad på många år, och ohyra hade han . Så hånade de honom.

Figgare var där, som kom ifrån många socknar. Men de fick alltid mat. De som sålde kakor, var särskilt efterlängtrade. Det var frunt

timmer. En karl var det visst också. Kakorna köpte de till Valboms, där bussarna håller nu.

Så fanns det bettlare. Det var fruntimmer, som gick på begravingar och bröllop. De fick alltid mat. Så gick de omkring i gårdarna och talade om hur de var klädda och allt möjligt. Det var den tidens tidningar.

Ett par spelmän kom långt ifrån. En hade fioleni ett grävlingsskinn. Han hade en säck på ryggen och ville ha säd till sin gris och så.

En enarmad gubbe kom med en säck, som kunde vara halv av bröd och sovel. Far brukade köpa det av honom till svin, så fick han pengar.

En västgöte kom med häst och vagn och sålde vävnader. Senare kom han gådende med säck på ryggen. Han fick ligga i kammaren en gång men han var inte ren.

Judarna hade stora lådor, som de bar på ryggen. De hade alla sorter, men det var mest lurendrejeri.

Invånarna i Torna kallades torningar. De som bodde öster på, öster gassingar, österleningar, åt söder, söderleningar. De som var från Frosta, kallades skoboar(skogsbor).